

ת"פ 33493/08/17 - מדינת ישראל נגד חגי שפרינג

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 33493-08-17 מדינת ישראל נ' שפרינג

בפני
כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל באמצעות עו"ד יצחק
מורדוך, פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

נגד

חגי שפרינג באמצעות ב"כ עו"ד שרון נהרי

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירות של החזקת פרסום תועבה, לפי סעיף 214(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1973 (להלן: החוק), ובעבירה של פרסום חומר תועבה אסור, לפי סעיף 214(ב) לחוק.

2. בהכרעת הדין נקבע שבשנת 2017 החזיק הנאשם סרטונים ותמונות ובהם תוכן פדופילי במספר התקנים: במחשב הנייח בביתו החזיק כ-951 סרטונים וכ-3237 תמונות בגודל 93 ג'יגה בייט, בשתי תיקיות; על גבי דיסק קשיח נשלף החזיק הנאשם כ-1030 סרטונים וכ-27,389 תמונות בגודל 134 ג'יגה בייט, בשתי תיקיות. הנאשם זוכה מפרט זניח בכתב האישום שייחס לו החזקת תמונות בודדות במכשיר הטלפון הנייד שהיה ברשותו.

עוד נקבע בהכרעת הדין שבמועדים שונים העביר הנאשם לאחרים שזהותם אינה ידועה סרטונים ותמונות של קטינים וקטינות, בעלי תוכן פדופילי, זאת באמצעות תוכנת אימיויל (emule) בה החזיק במחשב בביתו.

3. הנאשם לא חלק על כך שהחזיק את התכנים האסורים, אולם חלק על מספרם. נוסף על כך טען הנאשם שלא היה מודע לתוכנם של חלק מהקבצים. טענות אלו נדונו בהרחבה בהכרעת הדין, בסופה קבעתי, כאמור, שהמאשימה עמדה בנטל ההוכחה המוטל עליה.

תסקירי שירות המבחן, הערכת המסוכנות, וחוות דעת הממונה על עבודת השירות

4. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים לעונש, חוות דעת של הממונה על עבודת השירות, וכן הערכת מסוכנות

שנערכה לו ביום 21.9.18.

מתסקיר שירות המבחן מיום 7.10.2018 עולה שהנאשם, נשוי ואב לשני ילדים בוגרים, עבד טרם מעצרו כקב"ט מוסדות חינוך. מזה כשנה מושעה הנאשם מעבודתו, אולם מקבל שכר עד אשר תתקבל החלטה בקשר להמשך העסקתו בהתאם להתפתחויות בתיק זה.

מבלי להיכנס לפרטים, אציין שהתסקיר כולל התייחסות לתנאים המורכבים בהם גדל הנאשם, לקשר הזוגי שלו עם אשתו וכן להרגליו המיניים, שהובילו אותו לצורך תכנים פורנוגרפיים במינון גדול. לדבריו, חלה הסלמה בדפוסי התנהלותו המינית הבעייתית בתקופה שקדמה למעצרו בתיק הנוכחי באופן שהתכנים המיניים הסוטים במרחב האינטרנטי הפסיקו להיות גורם מספק עבורו, והוא יצא מהמרחב הווירטואלי למרחב המציאותי כאשר החל לצלם קטינות זרות ברחובות, במהלך יום עבודתו.

במסגרת צו פיקוח מעצרים שולב הנאשם בחודש פברואר 2018 בתוכנית "מעגלים" שהינו מרכז טיפול ייעודי לעברייני מין, ולדברי הנאשם הוא חש נתרם מהטיפול ומעוניין להמשיך בו. הנאשם שולב בטיפול קבוצתי וטיפול פרטני. להערכת גורמי המקצוע על אף שהנאשם נמצא בתחילת ההליך הטיפולי ועל אף שהוא נתרם ממנו, קיים צורך להמשיך ולהעמיק בתכנים השונים.

במקביל פנה הנאשם באופן עצמאי לפסיכיאטר, ומאז נוטל טיפול תרופתי המסייע לו להתמודד בעיקר עם חששותיו מההליך המשפטי, מעתידו המקצועי ומקשי השינה מהם סובל.

הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, אולם הרושם הוא להתייחסות שכלתנית ולנטייה לטשטש ולהרחיק עצמו ממשמעות המעשים ומחומרתם. בפני שירות המבחן ציין הנאשם שהיה מודע לכך שהורדתם של אלפי הסרטונים בתוכנת שיתוף הקבצים וצפייה בהם מהווה עבירה על החוק, אולם באותה תקופה התייחס לכך בשוויון נפש ולא פעל להפסקת מעשיו. עוד נמצא שהנאשם מתקשה להתייחס למשמעות הפוגענית של מעשיו ולבטא אמפטיה לקטינים. העובדה שהנאשם זיהה את ההתדרדרות במצבו והתנהגותו המינית הסוטה במרחב הווירטואלי ומחוצה לו, ולמרות זאת הסתיר זאת מבת זוגו ומבני משפחתו ולא פנה לקבל עזרה טיפולית, מהווה את אחד מגורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד.

הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, שיתף בתכנים אישיים, ונמצא שהוא בעל כוחות חיוביים לתפקוד בתחומי חיי השונים, כפי שתפקד עד כה. להערכת שירות המבחן ומעריך המסוכנות המינית, קיימת חשיבות בהמשך ההליך הטיפולי בו החל הנאשם והשלמתו "לצורך קידום הפחתה ברמת מסוכנותו המינית". מאחר ששלב א' בטיפול הינו שלב אינטנסיבי, המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון עד למעבר הנאשם לשלב ב', שהינו אינטנסיבי פחות, המתקיים 3 פעמים בשבוע ומחייב מסגרת תעסוקתית במהלכו.

5. מהתסקיר המשלים מיום 11.12.2018 עולה שבמהלך תקופת הדחייה הקפיד הנאשם להגיע למפגשים הקבוצתיים והפרטניים. בנוסף גובשו עבורו תכנית מוגנות ותנאי טיפול, הכוללים ליווי על ידי אחד מבני המשפחה, איסור גלישה באינטרנט ואיסור שהייה בחברת קטינים.

אשר לעבירות, נמסר שכיום הנאשם מתבונן על העבירות שביצע מזווית שונה, מצליח להביע אמפטיה כלפי הקורבנות הקטינים, תוך שחש בושה ואשמה. לאור הירדתו של הנאשם מההליך הטיפולי, הומלץ לאפשר לו להשלים את שלב א' בטיפול, כאשר בחודש מרץ 2019 הוא עתיד לעבור לשלב ב'. בהמשך צפוי הנאשם להשתלב בשלב ג' שהינו שלב

מעקבי.

נוכח כל האמור המליץ שירות המבחן על תכנית לשיקום מונע בהתאם לסעיף 20 א-ד לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין תשס"ו-2006, כאשר התכנית המוצעת תתבצע במסגרת צו מבחן לתקופה של שנתיים וחצי, במהלך ימשיך הנאשם בהליך הטיפול במרכז "מעגלים". לצד זאת המליץ שירות המבחן על "ענישה קונקרטיה מציבת גבול ברור לריצוי בדרך של עבודות שירות". מהתסקיר עולה שהנאשם מבין ומוכן לשאת בתוצאות מעשיו ויוכל לעמוד בענישה מסוג זה עם המעבר לשלב ב' בחודש מרץ 2019, כחלק מהדרישה מהמטופלים לשלב את הטיפול עם תפקוד תעסוקתי.

6. מהערכת המסוכנות מיום 21.9.2018 עולה שהנאשם פיתח תלות בהרגל של שימוש מוגבר בפורנוגרפיה על מנת להגיע לפורקן מיני, כאשר בהמשך חלה הסלמה במצבו אשר באה לידי ביטוי בהתמכרות לפורנוגרפיה סוטה ואף להתנהגות מינית מחוץ למרחב הווירטואלי. בסופו של יום, ולאחר ניתוח גורמי הסיכון במצבו של הנאשם, הוערכה רמת המסוכנות שלו כבינונית - נמוכה, אולם צוין שככל ובעתיד ישוב להשתמש באינטרנט כאמצעי לצפייה בחומר תועבה פדופילי, קיימת סבירות בינונית - גבוהה כי ישוב להפיץ חומר כזה באופן דומה למעשיו בעבר. נוסף על כך צוין שהשלמת התהליך הטיפולי הייעודי לעברייני מין הינו בעל ערך להפחתת מסוכנותו המינית של הנאשם. על אף העובדה שרעייתו של הנאשם קיבלה את מעשיו בצורה קשה מאוד, הוא זכה לתמיכתה ולתמיכת בתו במהלך הטיפול. על פי הערכת גורמי המקצוע, במקרה זה אין מדובר בסטייה מינית, אלא במשיכה מינית הבופילית. לדברי הנאשם, הסיכוי שיחזור לבצע עבירות מהסוג בהן הורשע הוא אפסי, שכן, לדבריו, הוא לומד מטעויות.

7. מחוות דעת הממונה על עבודות שירות עולה שהנאשם נמצא מתאים לבצע עבודות שירות במגבלות.

ראיות לעונש

8. מטעם הנאשם הוגשו מספר תעודות הערכה והוקרה הן ממקומות עבודתו בעבר, הן מתקופת הצבא והן מאזרחים להם הושיט יד, וכן כתבה מאתר ידוע במרשתת על אודות הפרשה בגינה הורשע, ותגובות ("פוסטים") שהועלו בעקבותיה ובהן ביוש (shaming) על שמו.

מטעם הנאשם העידו מספר עדי אופי:

מר אשר חן, מנהל אגף סיור ושיטור עירוני בעיריית ראשון לציון, שסיפר שהנאשם היה אחד מהמנהלים הטובים ביותר שהיו לו. לדבריו, המחלקה בראשה עמד הנאשם הייתה מחלקה מצטיינת, הן מקצועית והן חברתית, והנאשם היווה דוגמה מקצועית לעובדים הצעירים.

מר אדמונד שלמה מימון, לשעבר קצין משטרה שחנך את הנאשם בעבודתו במוסדות החינוך באגף, שסיפר שהופתע לשמוע על הסתבכותו של הנאשם במעשים המיוחסים לו. העד הביע תקווה "שיתנהגו אותו בעדינות וימתיקו את העוול שכבר נעשה לו". לדבריו "כל הגברים" חוטאים בצפייה בסרטונים "אך לא מדובר באדם שזה ראש מעיניו והוא מתעסק בזה".

הגב' רונית שפרינג, אשתו של הנאשם, סיפרה שהנאשם הינו איש משפחה למופת, שתמך בה בתקופת מחלתה. לדבריה היא לא הייתה מודעת למעשיו של הנאשם, והוסיפה שהמשפחה תומכת בו בהליך הטיפול אוטו הוא עובר. גב' שפרינג שבה והדגישה בדבריה את העובדה שהנאשם הינו מפרנס יחיד במשפחה.

הגב' נטע כושר, בתו של הנאשם, סיפרה על הטלטלה שעברה על הבית מאז מעצרו של הנאשם, הן בנושא הפרנסה והן עקב התמיכה הנפשית שהעניקה לו. גב' כושר סיפרה שהיא יכולה לתמוך כלכלית במשפחה ברמה מינימאלית ושהייתה מעוניינת לראות את אביה חוזר לעבוד, דבר שיסייע לשיפור מצבו הנפשי, ובמקביל יקל על מצבה הכלכלי של המשפחה. לדבריה אביה משתף אותה בהליך הטיפול אוטו הוא עובר, והביעה תקווה שמשפחתה תחזור להיות משפחה נורמטיבית כשהייתה.

טעונו הצדדים לעונש

9. ב"כ המאשימה, עו"ד מורדוך, עתר לקביעת מתחם עונשי הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, כאשר עתר למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם, עד כדי ריצוי עונש מאסר של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, צו מבחן למשך שנתיים וחצי, מאסר על תנאי וקנס. הטעמים לעמדה שהוצגה הינם העדר עבר פלילי, העובדה שהמשפט נוהל על שאלה משפטיות בלבד, המלצת שירות המבחן, הערכת מסוכנות נמוכה-בינונית לביצוע עבירות מין שאינן כרוכות בהחזקת חומר תועבה, התמדת הנאשם בטיפול בו החל, שינוי זווית הראיה של הנאשם במהלך הטיפול לגבי חומרת מעשיו, והאמפטיה שהחל לחוש כלפי הקורבנות. עוד ציין שעל אף שתופעת הפדופיליה הממוחשבת אינה מגלמת פגיעה ישירה בקטינים, הרי שהיא מגלמת פגיעה עקיפה וחמורה בהם. לפיכך הערך החברתי שנפגע הינו הצורך לשמור על ביטחונם של אותם קטינים מפני מעשים אלו. לדבריו, מדינת ישראל לוקחת חלק במאבק הגלובלי למניעת מעשים אלה ורואה בו חשיבות רבה.

10. ב"כ הנאשם, עו"ד נהרי, לא חלק עקרונית על המתחם העונשי לו עתרה המאשימה, וטען שעליו לנוע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין מאסר בפועל. עם זאת סבר שבמקרה זה יש לחרוג ממתחם זה מטעמי שיקום. לדבריו, בניגוד למקרים אחרים, הנאשם לא יזם שיחות עם משתמשים אחרים ולא פרסם את התכנים באתרים שונים. אשר לנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את המעשים הפנה ב"כ הנאשם לדוח הערכת המסכנות, ולקווי אישיותו של הנאשם, כאשר לדבריו היה מדובר בבריחה של הנאשם מהתמודדות עם קשיים שונים בחייו. עוד הוסיף שהנאשם הורתע מאוד מההליך הפלילי שהתנהל נגדו, לא השתמש מאז המקרה במרשתת והקפיד לשמור על התנאים המגבילים.

הנאשם משולב בטיפול מזה כ-8 חודשים ומכאן שאין מדובר רק בפוטנציאל טיפולי.

לדבריו, הנאשם לא חצה את הקו המפריד בין עבירות המין שבוצעו במרחב הווירטואלי לבין עבירות מין המבוצעות בעולם האמיתי. מדובר באדם שהצטיין עד כה בכל אשר עשה, נטל אחריות על מעשיו, בעל תמיכה משפחתית, שאף עבר ביוש בעקבות האירוע.

עוד ציין שמשפחתו של הנאשם נתונה בקשיים כלכליים הנובעים בין היתר מהעובדה שהנאשם הושעה מעבודתו.

11. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה לצורך הבעת חרטה על מעשיו, סיפר שחש בושה ושהוא לוקח אחריות על שעשה. לדבריו ההליך השיקומי בו החל מסייע לו ונותן לו כלים להתמודד עם מצבים בחיים עמם לא ידע להתמודד בעבר. הנאשם ביקש לשקם את חייו ולחזור לחיים בריאים ונורמטיביים. לדבריו משפחתו סבלה בין היתר מפרסומים שונים באמצעי התקשורת והוא איבד את מקום עבודתו.

קביעת מתחם העונש ההולם

12. מתחם העונש ההולם נגזר מהערכים החברתיים שנפגעו, ממידת הפגיעה בהם, מנסיבות ביצוע העבירה ומרמת הענישה הנוהגת.

עבירות של החזקה ופרסום ברשת של חומר תועבה אסור ובו דמות קטינים אכן אינה מגלמת פגיעה ישירה בקטינים, אלא פוגעת בהם בדרך עקיפה. ואולם, על אף העובדה שצרכני התוכן הפדופילי או המפיצים אינם פוגעים בקטינים "במו ידיהם", עדין אין להתעלם מתרומתם לעידוד צריכת חומרים מסוג זה באופן שמביא לפגיעה חמורה בקטינים נוספים על ידי מחוללי התעשייה בדרך של ניצול, אינוס, השפלה, שלילת חופש הבחירה ורצח התמימות.

על הפגיעה בקורבנות בסוג זה של עבירות עמד השופט א' א' לוי ברע"פ 3890/09 ענבר מור נ' מדינת ישראל (17.5.2009), פסקה 3:

"התכלית המונחת בבסיס העבירה בה הורשע המבקש - החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין - היא בראש ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים. סיווגה כ"עוון" אינו משנה מן החומרה המיוחסת לעבירה זו, ואף לא מן העובדה כי במעשיו תרם המבקש לעידוד התופעה, גם אם בעקיפין. אדרבא, העבירה בה הורשע המבקש נועדה לטפל בדיוק במקרים בהם הפגיעה הנגרמת לקטינים איננה ישירה, אלא כזו הנגרמת על ידי אלו המחזיקים ברשותם חומר פדופילי, ובכך מעודדים את יצירתו והפצתו. העובדה כי המבקש לא התדרדר לבצע מעשי תועבה בקטינים בעצמו, ואף לא הדיח אחרים לכך, אינה מעלה או מורידה, שכן כל עניינה של העבירה בה הורשע הוא בהחזקת חומר התועבה - ובהחזקתו בלבד. גם בטענה לפיה השימוש באותם קבצים נעשה ברשות הפרט, וכי רבים חוטאים בכך מבלי משים, לא מצאתי ממש, שהרי העבירה כתובה עלי ספר החוקים ואי ידיעת החוק, כידוע, אינה פוטרת אדם מהאחריות בפלילים."

לפיכך יש לקבוע שהערך החברתי שנפגע הינו האינטרס לשמור על גופם ונפשם של קטינים באשר הם, הנתונים בסיכון תמידי, והאינטרס הציבורי המוגבר לצמצם את התופעה הפסולה שבצריכת תכנים פדופילים.

מעשיו של הנאשם נעשו לאורך זמן, והנאשם היה מודע למספרם הרב של הילדים המצולמים בסרטונים. הכמות של התכנים הפדופילים אותם החזיק הנאשם, ואף הפיץ כתוצאה מהשימוש בתכנת השיתוף, הינה גדולה ביותר, ומכאן שהפגיעה בערך המוגן הינה גבוהה.

הנסיבות שהובילו את הנאשם לבצע את העבירות מפורטות בתסקיר שירות המבחן. על מנת שלא להיכנס לפרטים מיותרים, ניתן לסכם ולומר שהנאשם התנהל כפי המתואר בהכרעת הדין על רקע משברי, אולם, באותה נשימה יש

לדחות כל ניסיון להצדיק החזקה, לא כל שכן הפצה, של התכנים הפוגעים.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. למעשה כמעט ואין מחלוקת בין הצדדים בכל הנוגע למתחם העונש ההולם, ומוסכם אף על ב"כ הנאשם שהמתחם נע בין מספר חודשי מאסר לבין מאסר בפועל. על אף האמור, מצאתי לסקור בקצרה מספר פסקי דין שהוגשו מטעם הצדדים.

א. בעפ"ג (מרכז) 29169-05-16 ג'פרי קרילקר נ' מדינת ישראל (13.12.2016), שהוגש על ידי שני הצדדים, התקבל בחלקו ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירות של החזקה ופרסום של חומר תועבה אסור שעניינו אלפי תמונות וסרטים של קטינים וקטינות בעלי תוכן פדופילי, אותם החזיק הנאשם ואף הפיץ במשך מספר שנים. עונשו של הנאשם הועמד על 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, זאת בשל הליך שיקום מוצלח שעבר. במקביל אושר מתחם עונשי שנקבע בערכאה הדיונית של 6-18 חודשי מאסר.

ב. בע"פ (ת"א) 7997-12-16 פלוני נ' מדינת ישראל (6.3.2017) (להלן: עניין פלוני), שהוגש אף הוא מטעם שני הצדדים, נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של החזקה ופרסום של חומר תועבה אסור שעניינו תכנים פדופילים על פני תקופה של 3.5 שנים. על הנאשם נגזר עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וקנס בסך 10,000 ₪. בפסק הדין אושר מתחם עונשי שנקבע בערכאה הדיונית של מספר חודשי מאסר בפועל ועד 10 חודשים על עבירת החזקת תועבה, ו-6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל על פרסומה והפצתה. ברע"פ 2882/17 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2017) מצא בית המשפט העליון שלא להתערב בפסק הדין.

ג. בת"פ (ת"א) 4779-10-13 מדינת ישראל נ' יב שני (2.3.2014) (להלן: עניין שני), שהוגש מטעם המאשימה, הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת חומר תועבה ובריבוי עבירות פרסום חומר תועבה, לרבות באמצעות תוכנת האימיוול, אולם בהיקפים קטנים בהרבה מהמקרה שלפני, וכן בעבירה של הפרת הוראה חוקית, לאחר שנמצא שהפר איסור להשתמש בטלפון הנייד או המחשב. על הנאשם נגזר עונש של 16 חודשי מאסר בפועל. נקבע מתחם עונש של 4-12 חודשי מאסר ומתחם נוסף של 9-20 חודשי מאסר על הפצה של כ-1200 תמונות ו-5 סרטים תוך הפרת הוראה חוקית.

ד. בעפ"ג (מרכז) 20746-07-09 מדינת ישראל נ' טדי נסתלטשבילי (3.1.2010), שהוגש מטעם ההגנה, התקבל ערעור המדינה על גזר הדין שניתן לנאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של פרסום והחזקת חומר תועבה ונדון למאסר על תנאי וקנס. בפסק הדין נקבע שעל אף שמהות ההפצה היא משלוח של מספר תמונות לבתי עסק שעוסקים בפיתוח, ועל אף שהתמונות נועדו לשימוש של אסיר ששימש לנאשם כ"מגן" במהלך ריצוי מאסר, יש להטיל עליו עונש של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ה. בע"פ (ת"א) 7493/09 מדינת ישראל נ' פלוני (30.9.2009), שהוגש מטעם ההגנה, נגזר על הנאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקה ופרסום של חומרי תועבה ובו דמות קטינים עונש של מאסר על תנאי וקנס. ואולם, בשונה מהמקרה שלפנינו, באותו מקרה מדובר היה בפרסום אחד בלבד. בשל נסיבותיו הייחודיות של אותו תיק לא ניתן ללמוד ממנו גזירה שווה לענייננו.

ו. בע"פ (ת"א) 1191-04-12 אברהם ברקאי נ' מדינת ישראל (8.8.2012), שהוגש מטעם ההגנה, הורשע הנאשם, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירות של החזקה ופרסום של חומרי תועבה ובו דמות קטינים, תוך שימוש בתכנת השיתוף "Giga Tribe", זאת במשך כ-15 שנה. על הנאשם נגזר עונש של מאסר בעבודות שירות.

14. בטיעוניו לעונש עתר ב"כ הנאשם להקל בעונשו של הנאשם בין היתר בשל העבודה שהנאשם הפיץ את התוכן האסור בצורה "פאסיבית", זאת להבדיל מנאשמים אחרים המורשעים בעבירה של פרסום חומר תועבה. אין בידי לקבל טענה זו, זאת ממספר טעמים. האחד, טענה זו משיקה במובנים רבים לטענת "העדר המודעות" שנטענה בהליך ההוכחות, טענה אותה מצאתי לדחות במסגרת הכרעת הדין (ראו פסקאות 44-50 להכרעת הדין). השני, על אף האופי התקדימי של הכרעת הדין, הרי שגזר הדין איננו תקדימי, זאת בשים לב לעובדה שבעבר נגזר דינם של נאשמים שהשתמשו בתוכנות לשיתוף קבצים, ובכלל זה תוכנת האימייל (ראו למשל עניין שני). השלישי, ובבחינת למעלה מן הצורך, לאחר הכרעת הדין ציין הנאשם בפני שירות המבחן שהיה מודע לכך שהורדתם של אלפי הסרטונים בתוכנת שיתוף הקבצים וצפייה בהם מהווים עבירה על החוק, "אולם באותה תקופה התייחס לכך בשוויון נפש ולא פעל להפסקת מעשיו" (עמ' 3 לתסקיר שירות המבחן מיום 7.10.2018), אמירה שניתן לראות בה משום הודאה של הנאשם בקיומה של מודעות לפסול שבמעשיו במועד ביצועם.

15. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, למספרם הרב של הקבצים שהוחזקו והופצו על ידי הנאשם במשך מספר שנים, אני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה וסוגיית החריגה מהמתחם

16. במסגרת השיקולים שאינם קשורים לביצוע העבירה נתתי דעתי לעובדה שהנאשם עבד במשך כל השנים לשביעות רצון מעסיקיו, כפי שאף עולה מהתעודות שהוגשו, לעובדה שהוא נעדר עבר פלילי, ולכך שקבל אחריות על מעשיו. להערכת שירות המבחן המודעות אותה מגלה הנאשם למעשיו מותאמת לשלב הטיפול בו הוא מצוי. הנאשם השתלב בהליך טיפולי בו התמיד במשך כשנה, ולהערכת הגורמים הטיפוליים, הוא נתרם ממנו. מתסקיר שירות המבחן, כמו גם מדברי הנאשם ניכר שההליך המשפטי היווה עבורו גורם מרתיע.

17. בהתחשב במכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, הסכים ב"כ המאשימה, בהגנותו, שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, ובשל כך ביקש שיוטל עליו עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

מנגד ביקש ב"כ הנאשם לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

חריגה ממתחם העונש ההולם אפשרית, בהתאם להוראות החוק, רק במצב בו עבר הנאשם הליך שיקומי, או כאשר יש סיכוי של ממש שישתקם **(סעיף 40 לחוק)**, זאת במטרה לעודד נאשמים לנצל את ההליך המשפטי המתנהל נגדם לצורך עריכת שינוי בחייהם.

לאחר ששקלתי את דברי הצדדים, מצאתי שאין מקום במקרה זה לחרוג ממתחם העונש ההולם, זאת על אף תהליך השיקום שעבר הנאשם ועל אף ההערכה שפוטנציאל השיקום בעניינו גבוה, כאשר הטעם המרכזי לכך הוא חומרת המעשים, כפי שבאו לידי ביטוי בכמות ובהיקף חומר התועבה אותו הפיץ הנאשם, ובשים לב לתקופה הארוכה בה ביצע את העבירות. לפיכך, חריגה ממתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה עד כדי הטלת עונש שאינו כולל רכיב ענישתי קונקרטי, תפגע באינטרס הציבורי יתר על המידה ותביא לפגיעה ממשית ומוחשית בצורך להרתיע משתמשים ומפצים בקרב הציבור הרחב.

על מרכזיותו של שיקול "הרתעת הרבים" בעבירות מסוג זה עמד בית המשפט המחוזי בתל אביב בעניין פלוני (פסקה 8). על אף שהדברים נאמרו במסגרת דיון שעסק באפשרות ביטול הרשעת הנאשם, דומה שהם יפים גם לענייננו:

"...בעידן הנוכחי ביצוע של מעשים כדוגמת אלה שביצע המערער הוא קל, זמין ונגיש לכל אחד. הקשה אחת על המקלדת יוצרת תוכנה, הקשה נוספת גם יוצרת שיתוף. דווקא משום הקלות הבלתי נסבלת של ביצוע העבירות, מן הראוי שביהמ"ש יאמר את דברו בקול ברור וצלול ויתרום את חלקו לצמצום הנגע ובמניעת קהלים נוספים שייחשפו לחומר תועבה כזה... הצורך בהרתעה במקרה זה הוא שיקול משמעותי, ענייני ומתבקש..."

18. על כך יש להוסיף, שעל אף שהנאשם השתלב בתכנית "מעגלים", הוא טרם סיים את הטיפול במסגרתו, ודומה שהדרך ליעד זה עודנה ארוכה. ככל שהדבר נוגע להליך הטיפולי אותו עובר הנאשם, אין חולק על כך שהרוח הנושבת מתסקיר שירות המבחן הינה מעודדת, דבר שאף הוביל להמלצה הסופית של שירות המבחן לאפשר לנאשם להמשיך בהליך השיקומי ולהעמידו בצו מבחן לתקופה ארוכה וחריגה של שנתיים וחצי. עם זאת, ועל אף ההמלצה, גם שירות המבחן סבר שיש להטיל על הנאשם במקביל עונש קונקרטי בדמות עבודות שירות. על אף העובדה שבית המשפט אינו כפוף להמלצת שירות המבחן, מצאתי שבאיזון בין נסיבותיו האישיות של הנאשם מצד אחד, וחומרת מעשיו מהצד השני, המלצת שירות המבחן הינה במקומה, בפרט כאשר היא עולה בקנה אחד עם רמת הענישה שנקבעה במקרים דומים.

19. לא נעלמה מעיני בקשת הנאשם ובני משפחתו להתחשב במצבה הכלכלי של המשפחה ולאפשר לנאשם לחזור למעגל העבודה, בפרט כאשר אשת הנאשם לא עובדת וחלק מהנטל הכלכלי של המשפחה רובץ על כתפי בתו. אין ספק שריצוי עונש מאסר, גם אם בדרך של עבודות שירות תפגע בנאשם ובבני משפחתו. עם זאת, מדובר אך בשיקול אחד מיני רבים שעל בית המשפט לשקול בבואו לגזור את עונשו של הנאשם. בנסיבות המקרה, ועל אף הפגיעה האפשרית במשפחת הנאשם, אין מדובר בשיקול מרכזי בגזירת הדין, ובנסיבות המקרה שלפני עליו להידחות מפני האינטרס הציבורי שבמיגור התופעה הפסולה של הפצת חומר התועבה.

עם זאת, מצאתי להתחשב במצבה הכלכלי של משפחת הנאשם בקביעת גובה הקנס.

20. בשולי הדברים אציין שאין בהטלת עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות כדי לפגוע בשילובו של הנאשם ב"שלב ב" בתכנית השיקום, בו הוא אמור להשתלב החל מחודש מרץ 2019. מחוות דעת הממונה עולה שהממונה מודע לשעות בהן יידרש מהנאשם להגיע לשלושת המפגשים השבועיים, ותכנית העבודה שהוכנה עבורו מותאמת לכך.

21. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר למשך 6 חודשים בעבודות שירות**, אותו ירצה הנאשם במפקדת מחוז מרכז. על הנאשם להתייבב לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה על עבודות השירות, מפקדת מחוז מרכז, בתאריך 28.3.2019 לא יאוחר מהשעה 08:00.

מובהר לנאשם כי תנאי העסקה הינם תנאים קפדניים וכל חריגה מהכללים יכול ויובילו להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי יתרת התקופה בין כתלי הכלא.

ב. **מאסר על תנאי למשך 10 חודשים** אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום על עבירה על סעיף 214 לחוק, למעט סעיף 214(ב3) לחוק.

ג. **מאסר על תנאי למשך 4 חודשים** אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום על עבירה לפי סעיף 214(ב3) לחוק.

ד. **קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר** תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.5.2019. לבקשת הנאשם, כל סכום שהופקד במסגרת תיקי המעצר הקשורים לתיק זה יקוזז על חשבון הקנס, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

ה. **צו מבחן** למשך שנתיים וחצי, במסגרתו תוכן לנאשם תכנית לשיקום מונע בהתאם לסעיף 20 א-ד לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין תשס"ו-2006, כאשר במהלך ימשיך הנאשם בהליך הטיפולי במרכז "מעגלים", ובכל תכנית אחרת שתוכן על ידי שירות המבחן.

מובהר לנאשם שככל שלא יעמוד בתכנית הטיפולית או שלא ישתף פעולה עם שירות המבחן, ניתן יהיה להחזיר את עניינו לבית המשפט ולגזור את דינו מחדש.

22. **המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.**

23. ניתן בזאת צו כללי למוצגים. בהסכמת הצדדים - הטלפונים שנתפסו יושבו לנאשם לאחר שיימחקו מהם כל הקבצים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ט, 27 ינואר 2019, בנוכחות הצדדים.